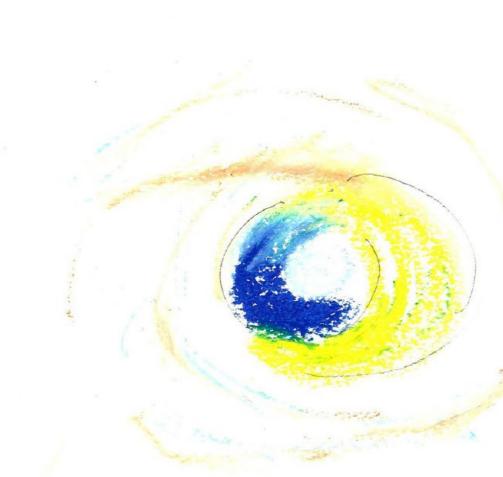
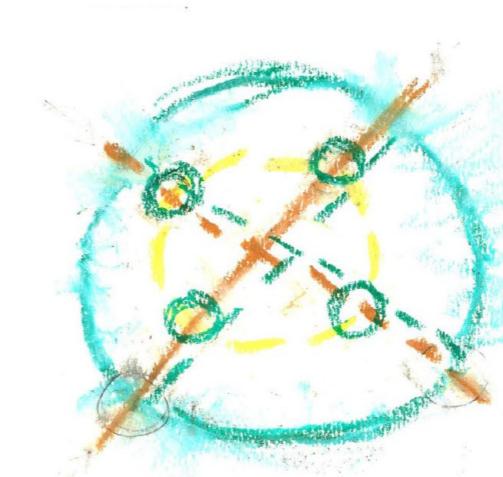
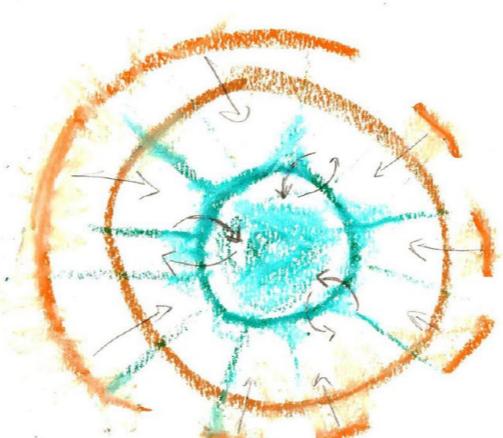
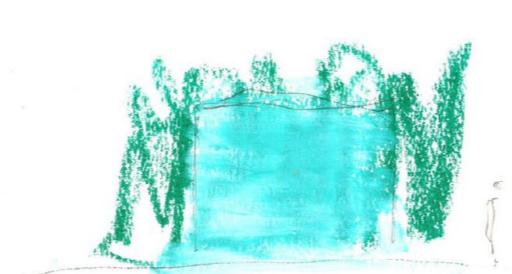
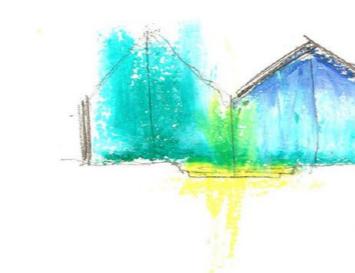
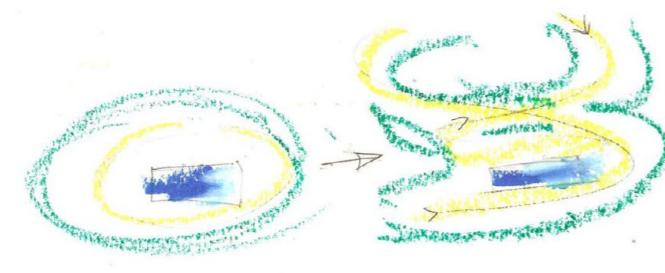
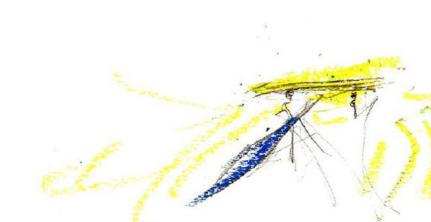
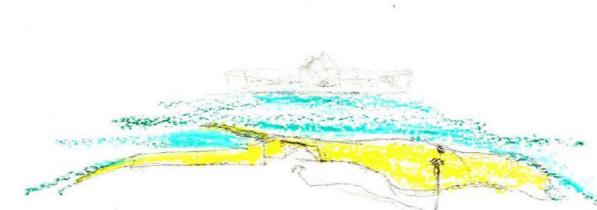
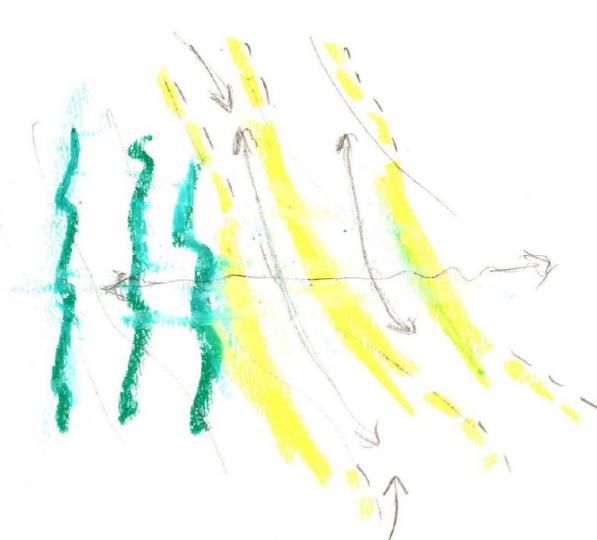
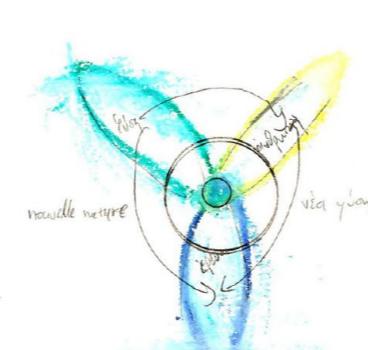
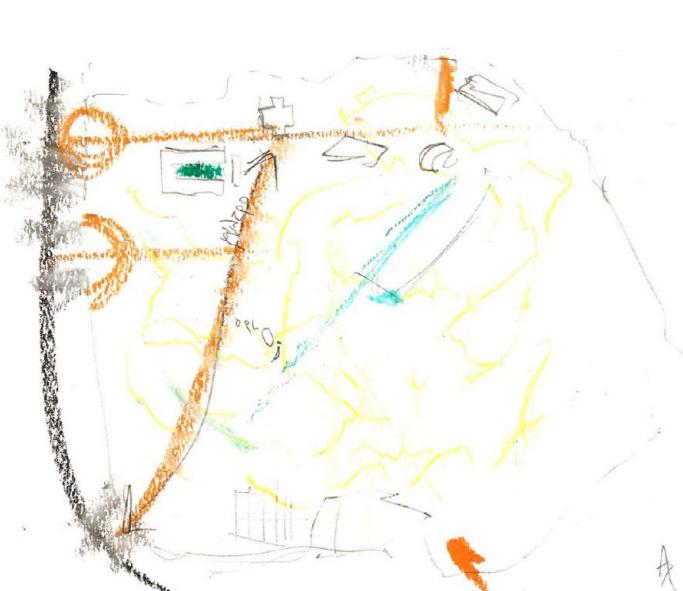

νέες φύσεις

τα νέα αστικά ψήγματα φυσικού

επιμέλεια: Χαρατσάρης Αριστοκράτης

Πολυτεχνείο Κρήτης_Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
Διπλωματική Εργασία_04/10/2017

επιβλέπων καθηγητής: Σκουτέλης Νικόλαος

Η επαφή του ανθρώπου με τη φύση και η κατοίκηση του τοπίου αποτελούν μια πρωταρχική ενθύμηση του παρελθόντος.

Μία αρχέγονη κατοίκηση που ξεκίνησε με γνώμονα την καλλιέργεια του τοπίου και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, απόκτησε χαρακτήρα πολυτέλειας και αναψυχής για μια μερίδα της κοινωνίας, έγινε απόκτημα μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας, έφτασε στην απόλυτη καταπάτηση, καταστροφή, κατάχρηση και οικοδόμηση των αστικών τοπίων, καταλήγοντας στην σύγχρονη ανάγκη για προστασία και έπιστροφή του υπαίθριου βίου.

Ειδικότερα η δημιουργία προϋποθέσεων ώστε να επιτευχθεί η συμβίωση του αστού με το φυσικό τοπίο, αναζήτηση οπιτακτική σε μια εποχή γρήγορων ρυθμών και εικονικής και τεχνητής πραγματικότητας φαντάζει απαραίτητη. Η έπιστροφή στις γενεσιούργες ρίζες, η έπιστροφή στα ίχνη μιας παλαιάς καθημερινότητας μέσα στην σύγχρονη ζωή.

Η παρατήρηση του λεκανοπεδίου της Αττικής αποδεικνύει ότι ψήγματα φυσικών τοπίων μέσα στην αστική δόμηση υπάρχουν, ποικίλουν μεγεθών και μένουν απομεινάρια μιας πάλε ποτέ ζωής. Η σύγχρονη καθημερινότητα αντιμετωπίζει τα ψήγματα αυτά σαν όρια μιας άγνωστης, απροσπέλαστης φύσης.

Η επιλογή ενός από αυτά τα αστικά φυσικά τοπία γίνεται, επιλέγεται το κτήμα συγγρού στα όρια κηφισιάς και μαρούσι και υποδέχεται τις ΝΕΕΣ ΦΥΣΕΙΣ.

Τα χαρακτηριστικά των ΝΕΩΝ ΦΥΣΕΩΝ είναι: ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΜΕ ΤΟΠΙΟ_ΑΠΟΫΛΟΠΟΙΗΣΗ_η έννοια του ΧΩΡΟΥ_ΣΥΣΤΗΜΑ_ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ_ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ_ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΥΛΙΚΟΤΗΤΑ

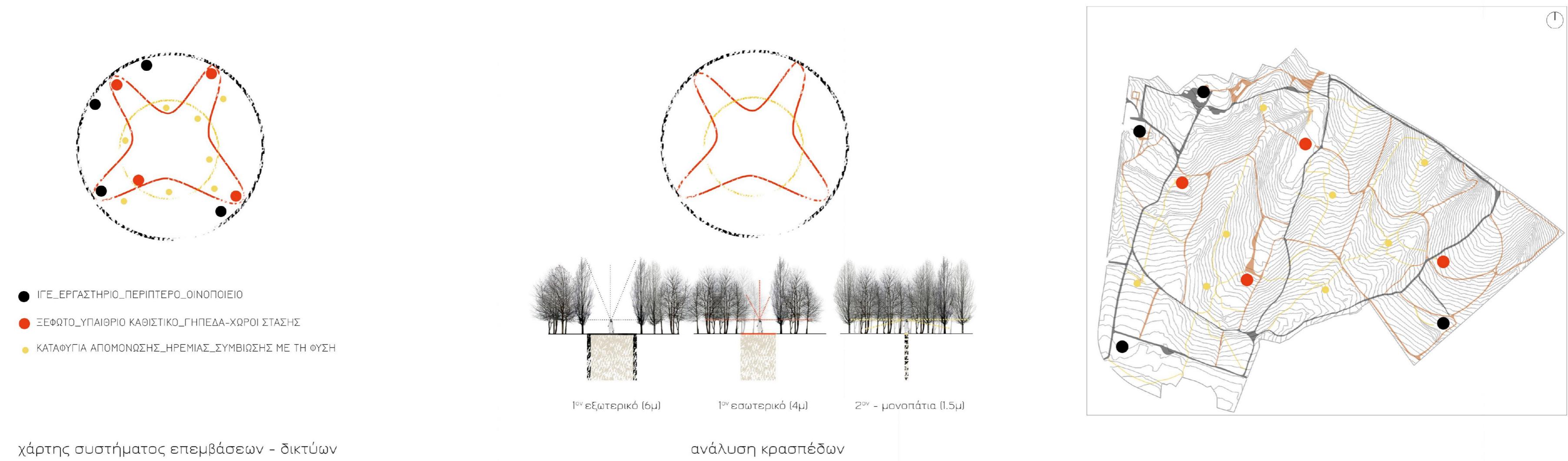
Το βασικό γνώρισμα των νέων φύσεων είναι η σταδιακή Μύηση στη φύση, που δεν είμαστε μέρος της πλέον.

Έτσι δημιουργείτε ένα σύστημα από 3 τομείς

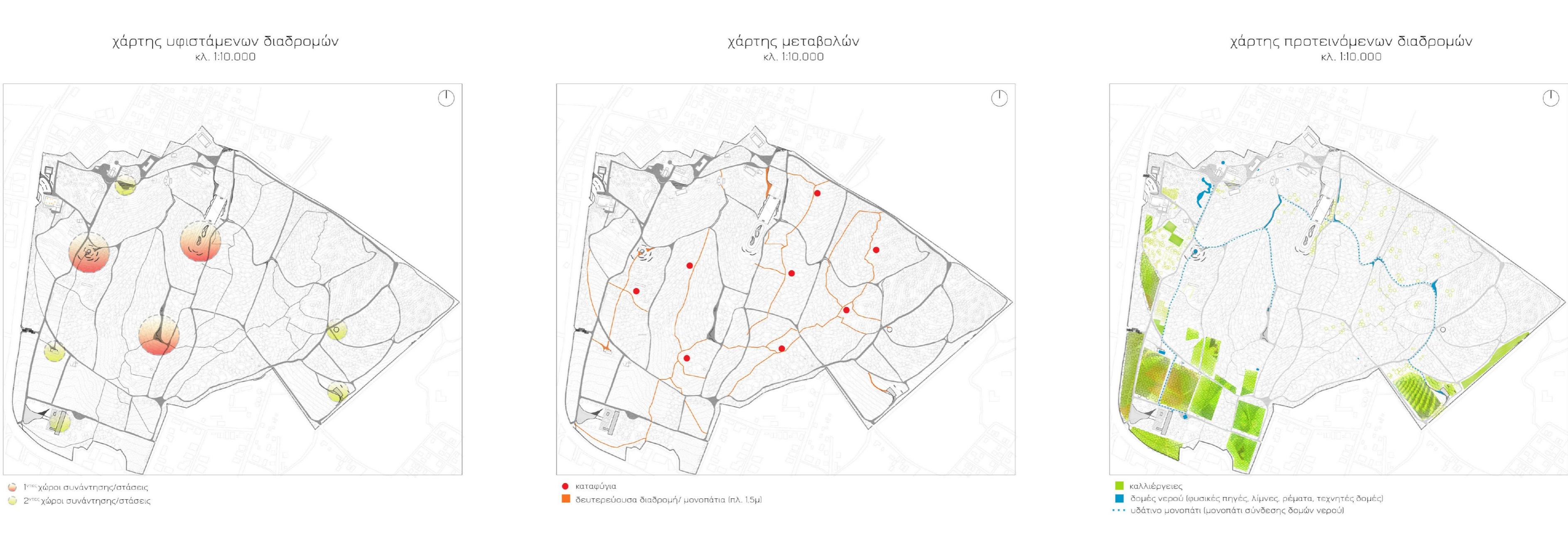
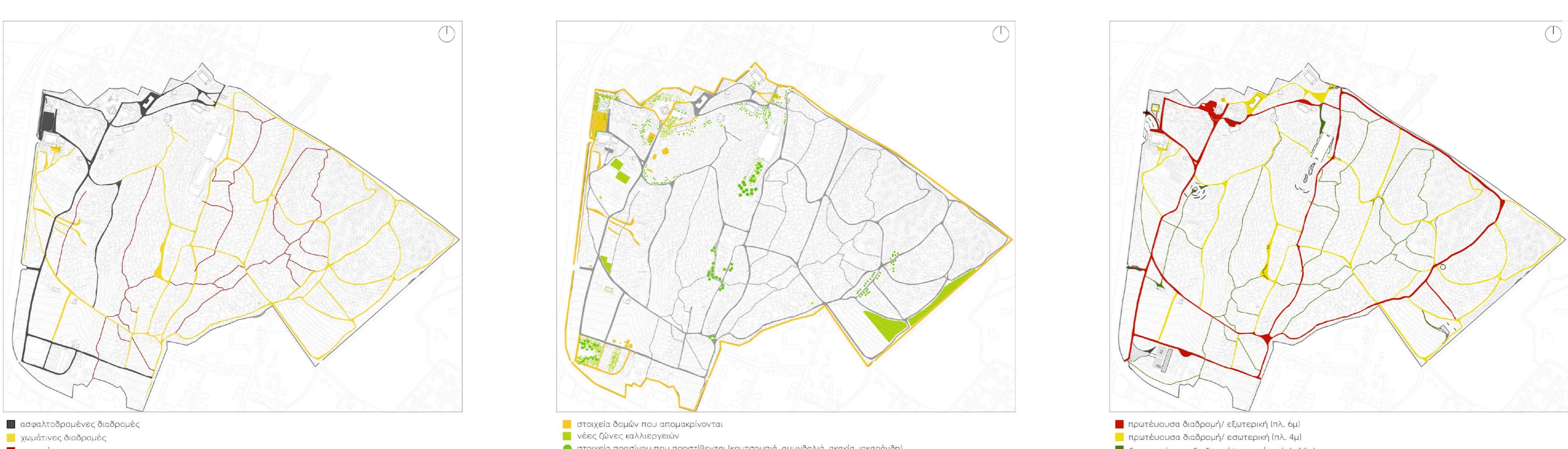
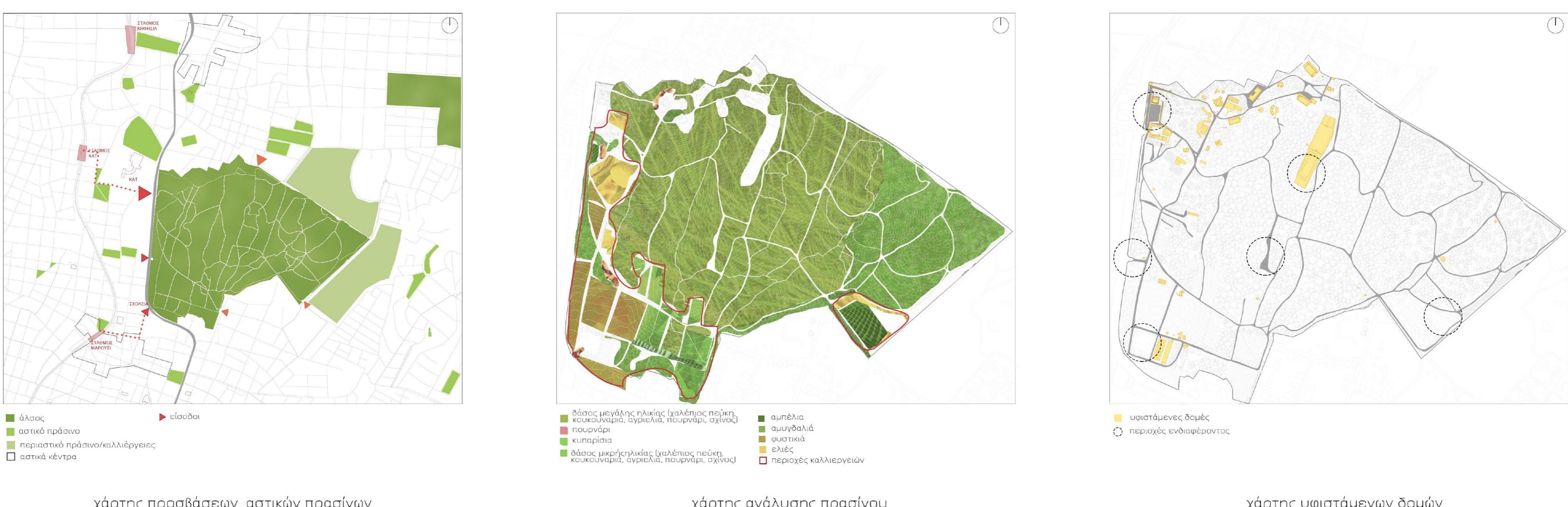
1ο τομέας: επαφή, συνύπαρξη και επαναφορά της σχέσης αστικού - φυσικού. Αστική καθημερινότητα και παραγωγή της γης συνυπάρχουν μέσω αστικών καλλιεργειών, γεωργικών εκπαιδευτικών τόπων, βιωματικών χώρων - «εργαστήριο νέας φύσης» - και χώρων αναψυχής και πάσης.

Σε τομέας: η ομαλή επανένταξη στο φυσικό παρθένο τοπίο -η σταδιακή απομάκρυνση από το αστικό χώρο (εικόνα και ήχος) έχουν πρωταρχικό ρόλο. Τα στοιχεία της φύσης - γη, νερό, ουρανός, φωτιά- οργανώνουν τον χώρο παρέχοντας τόπους μεταβατικούς που εν συνεχεία οδηγούν σε τόπους επαφής με τα στοιχεία αυτά. Τόποι κοινόχρηστοι που μπορούν να φιλοξενήσουν ομάδες ατόμων και παρέχουν επικοινωνία και επαφή.

Ζος τομέας: γίνεται η εισχώρηση στα έγκατα του φυσικού. Ο σχεδιασμός μικρών δομών - καταφύγια- παρέχει το βίωμα του κατοικείν στη φύση. Βίωμα αρχέγονο, αρχετυπικό και απόλυτα προσωπικό. Με στόχο την απομόνωση, την ηρεμία και την τροφοδότηση του ατόμου με ενέργεια που πηγάζει από τα στοιχεία της φύσης.

Σχεδιαστικά η διαφοροποίηση των τριών αυτών επιπέδων γίνεται μέσα από τη διαφοροποίηση των κρασπέδων τόσο σε πλάτη όσο και στη σχέση τους με το φυσικό τοπίο και τις οπτικές φυγές.

Ειδικότερα ξεκινώντας από το πρώτο επίπεδο, συναντάμε τις πύλες- εισόδους από το αστικό τοπίο στο φυσικό. Η μετάβαση από το αστικό στο φυσικό ξεκινάει είδη από το εξωτερικό το "κήπου". τα πεζοδρόμια περιμετρικά διαμορφώνονται από πατημένο χόμα εισάγοντας έτσι το φυσικό στο αστικό. Διαφάνεια_ φιλτράρισμα της φύσης και σταδιακή κινηματογραφική αποκάλυψη του φυσικού είναι τα γνωρίσματα των εισόδων. Υλικά όπως το υαλότουβλο και τα ανοξείδωτα μεταλλικά πλέγματα. αντικαθιστούν τα περιμετρικά πέτρινα τοιχία και οριοθετούν το χώρο, επιτρέποντας την μερικώς αποκάλυψη ενός αστικού κήπου.

Ιος τομέας_Ιη είσοδος.

Ένα μεγάλο μεταλλικό στέγαστρο υποδέχεται τους επισκέπτες είδη από το επίπεδο του πεζοδρομίου. Υποδέχεται όμως και τη φύση με αναρριχητικά φυτά που συμβιώνουν με την κατακευή. Ένα τοιχίο από υαλότουβλο σε σταματά σε στρέφει και προσπερνόντας μεταβαίνεις σε ένα νέο τοπίο. Ειδικότερα στο σημείο αυτό υπήρχε ένα υπαίθριο πάρκινγκ το οποίο υπογειοποιείτε και επαναφέρεται η φυσική γεωμορφολογία του κεκλιμένου εδάφους.

υπόσκαφος χώρος στάθμευσης

τομή 2-2
κλ. 1:250

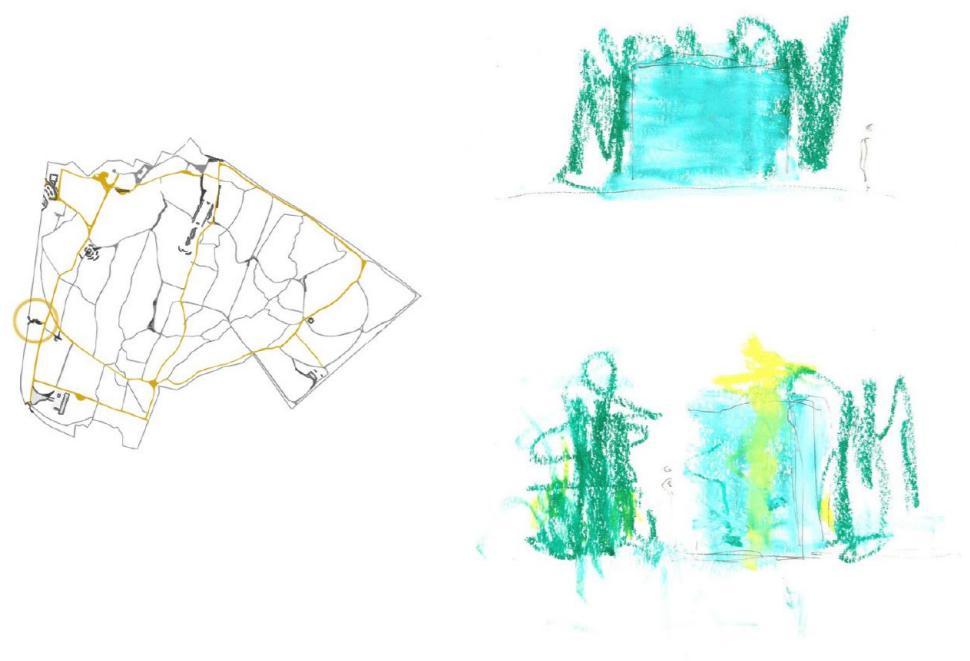

υπόσκαφος χώρος στάθμευσης

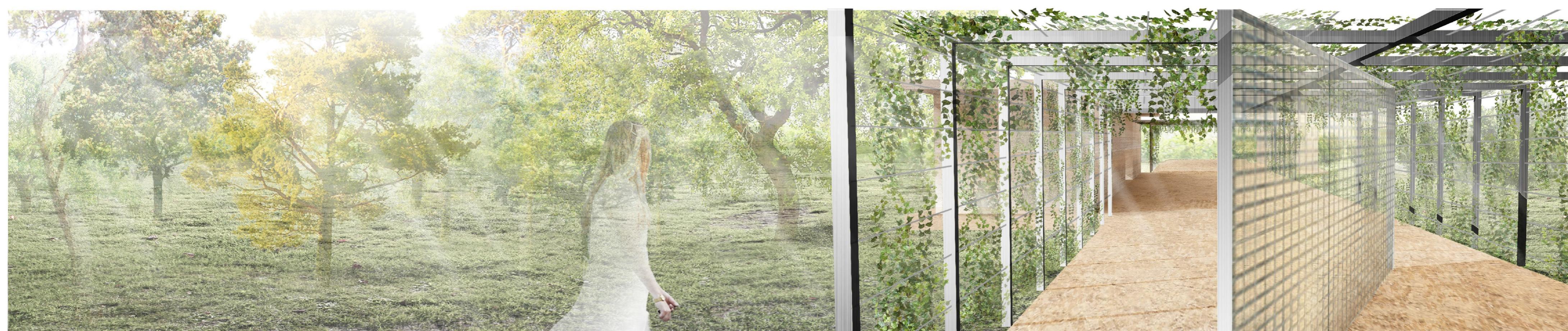
τομή 1-1
κλ. 1:250

κάτωψη Ιος είσοδος
κλ. 1:250

1ος τομέας_2η είσοδος
Αυτή τη φορά ο τοίχος από υαλότουβλου σε υποδέχεται και σου αποκαλύπτει μια πράσινη πύλη. Μια μεταλική κατασκευή με αναριχητικά φυτά, ένα φυσικός μεταβατικός διάδρομος εκατέρωθεν του οποίου υπάρχουν δωμάτια υποδοχής και ενημέρωσης. Μία σύγχρονη μετάφραση της πύλης προς τον παράδεισο.

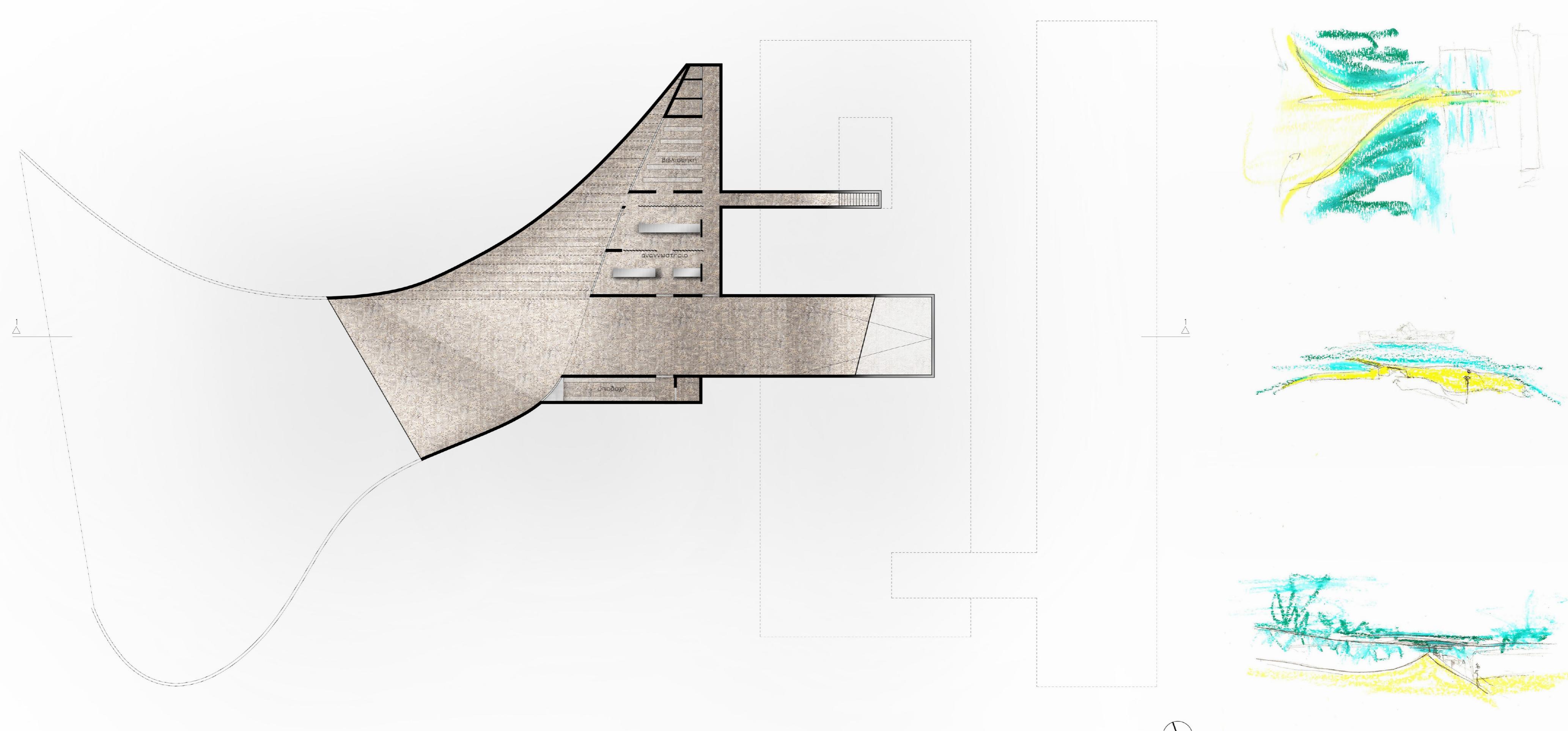
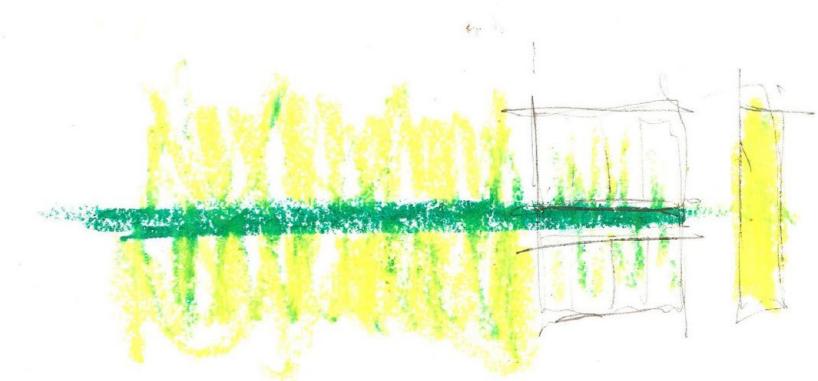
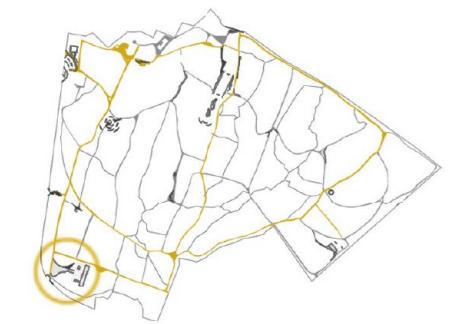

εργαστήριο ΝΕΑΣ ΦΥΣΗΣ_ η προσέγγιση

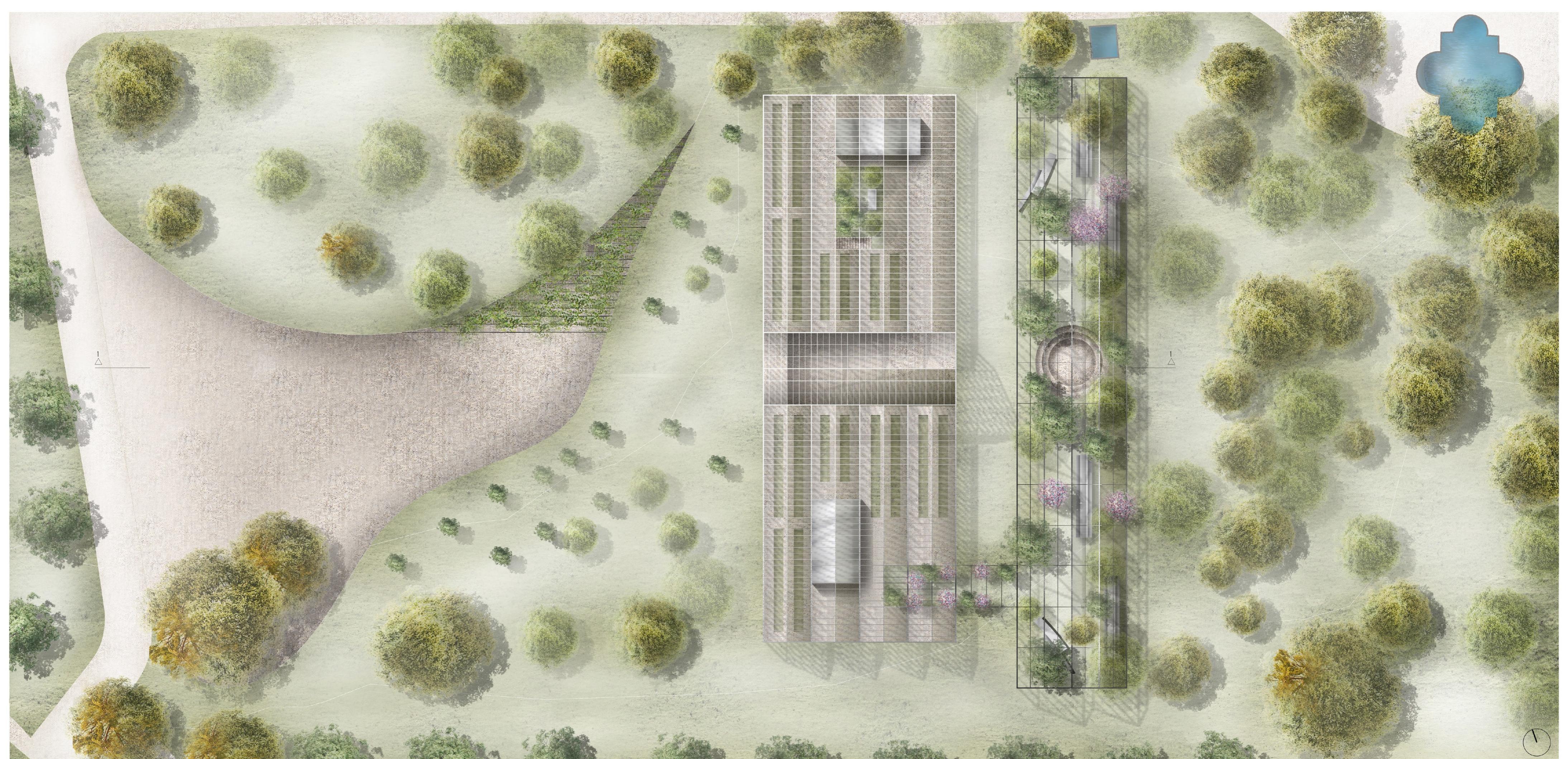
Ιος τομέας_3η είσοδος_Εργαστήριο νέας φύσης

Εισερχόμενοι από την 3η είσοδο συναντάμε δύο μερικώς εγκαταλελεμμένα θερμοκήπια τα οποία θα στεγάσουν το εργαστήριο της «νέας φύσης». Ένας χώρος έρευνας και γνώσης γύρω από το τοπίο. Ένας χώρος βιωματικός, χώρος συμβιώσης με το φυσικό.

Μια «πλατεία» σε μεταφέρει σταδιακά στο εσωτερικό της γης εκεί συναντάμε μια βιβλιοθήκη και ένα χώρο μελέτης. Στη συνέχεια επανερχόμαστε στην επιφάνεια της γης αλλά αυτή τη φορά ήμαστε μερικώς προστατευμένοι. Η μεταλλική κατασκευή του Ιου θερμοκηπίου, πληρωμένη από γυαλί παρέχει ένα χώρο ανοιχτό και κλειστό ταυτόχρονα, ένα χώρο προστατευμένο τα όρια του οποίου έχουν διαλυθεί. Απούλοποίστι. Εδώ συναντάμε καλλιέργιες, μικρά εργαστήρια από ανοιξίδωτο χάλυβα προστατευμένα από το φως και έναν μικρό κήπο μέσα σε ένα τεχνητό κήπο που συνδέει επίσης το πάνω χώρο με τον υπόσκαφο.

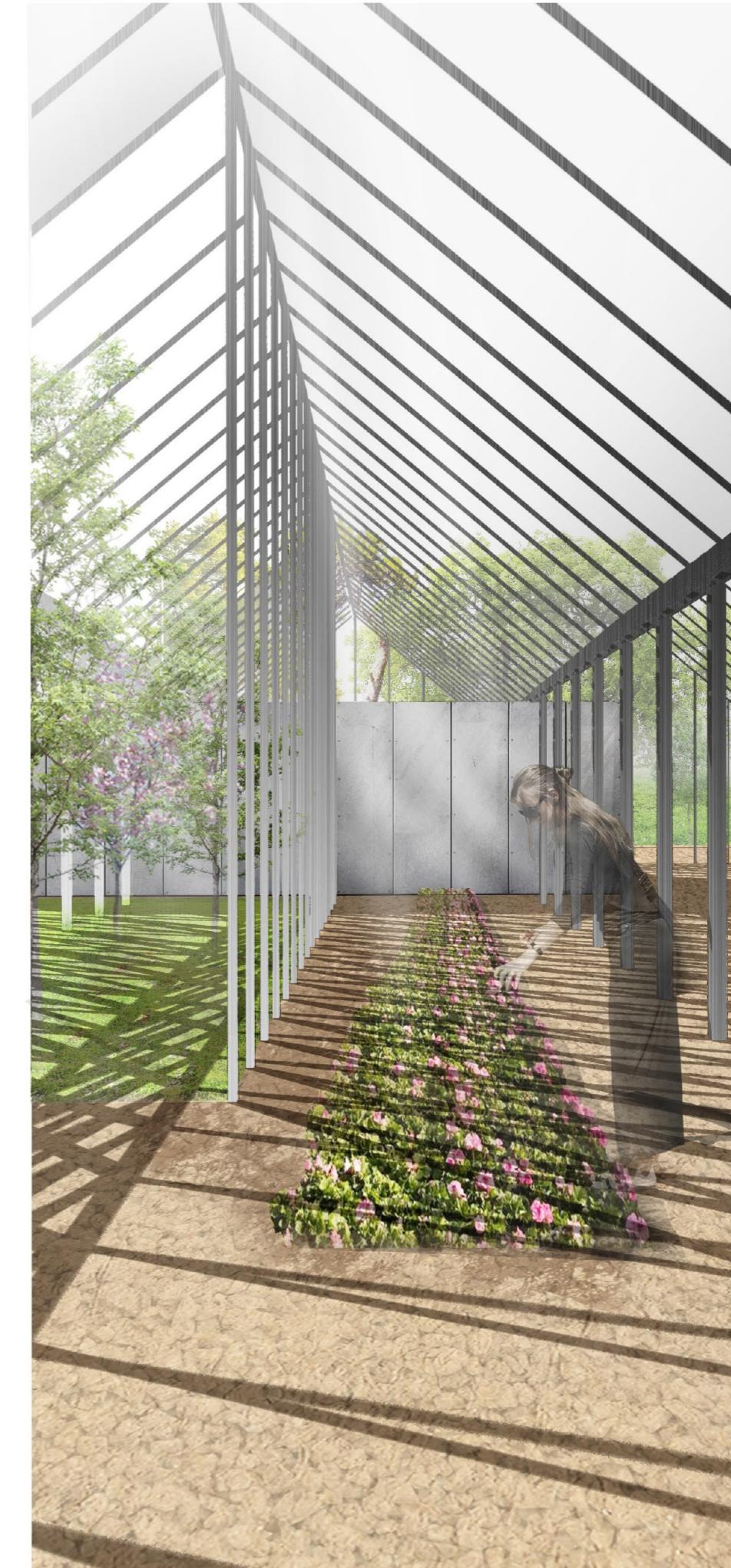
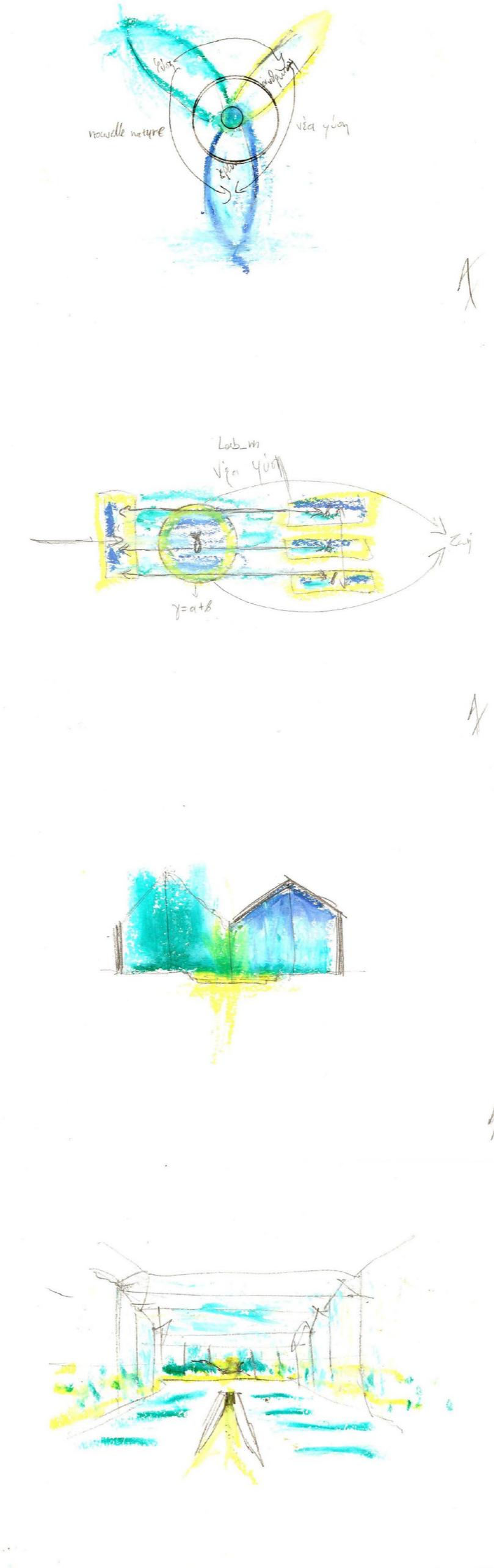
κάτωψη υπόσκαφων χώρων εργαστηρίου νέας_φύσης
κλ. 1:250

κάτωψη δώματος εργαστηρίου νέας_φύσης
κλ. 1:250

εργαστήριο νέας φύσης
ο κήπος

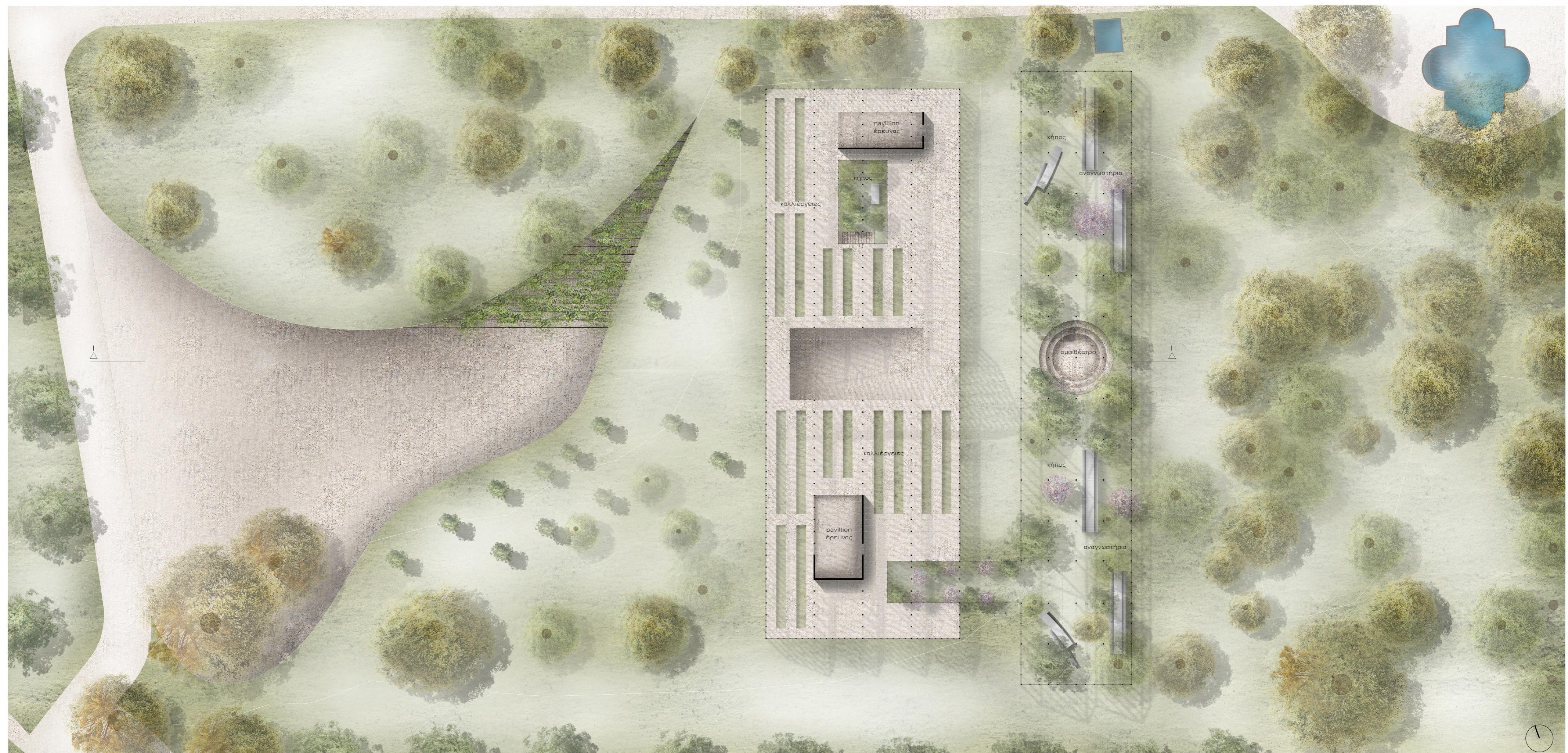

εργαστήριο νέας φύσης
ο κήπος...ο θερμοκήπιο...ο εργαστήριο

Στη συνέχεια ένας υπαίθριος χώρος στο νότιο άκρο του Ιου θερμοκηπίου, σε μεταβαίνει στο δεύτερο θερμοκήπιο του οποίου τα όρια διαλύονται περισσότερο. Περιμετρικά όρια από γυαλί και κάτα το ήμισυ ένας ημιυπαίθριος χώρος, στεγάζουν ένα μεγάλο κήπο. Πάγκοι εργασίας και ένα μικρό κυκλικό θέατρο οργανώνουν την καρδιά του εργαστηρίου "νέας φύσης". Χώρος συνάντησης, επικοινωνίας, προστασίας και συμβίωσης με το τοπίο.

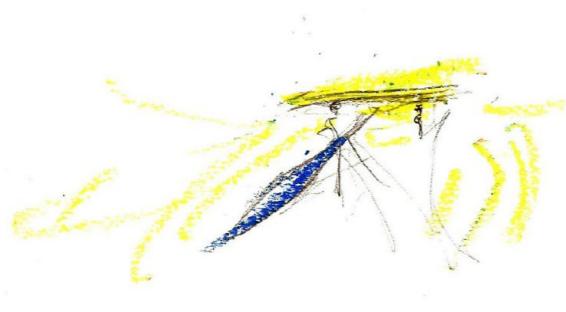
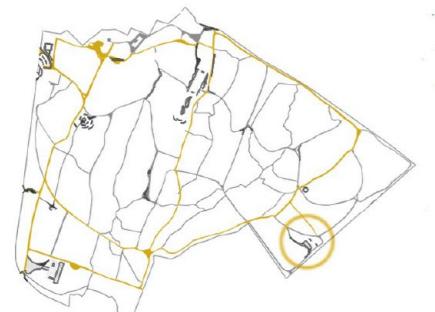
τομή 1-1
κλ. 1:250

κάτιση εργαστηρίου νέας_φύσης
κλ. 1:250

περίπτερο/οινοποιείο

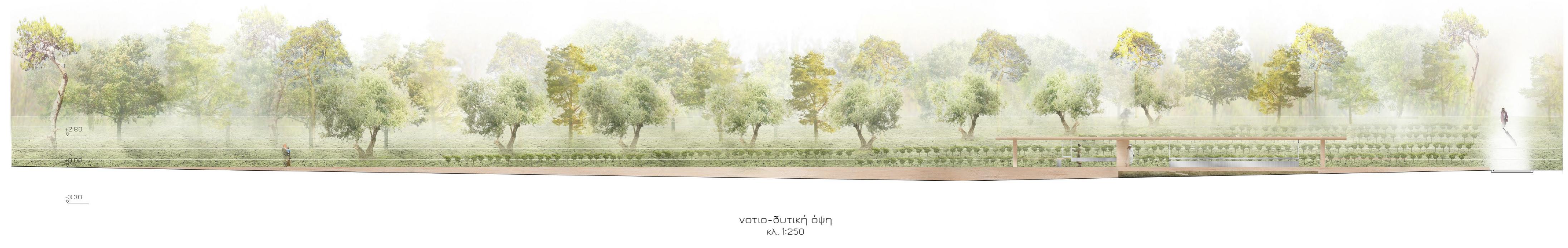

Ιος τομέας_Περίπτερο στάσης_μικρό οινοποιείο

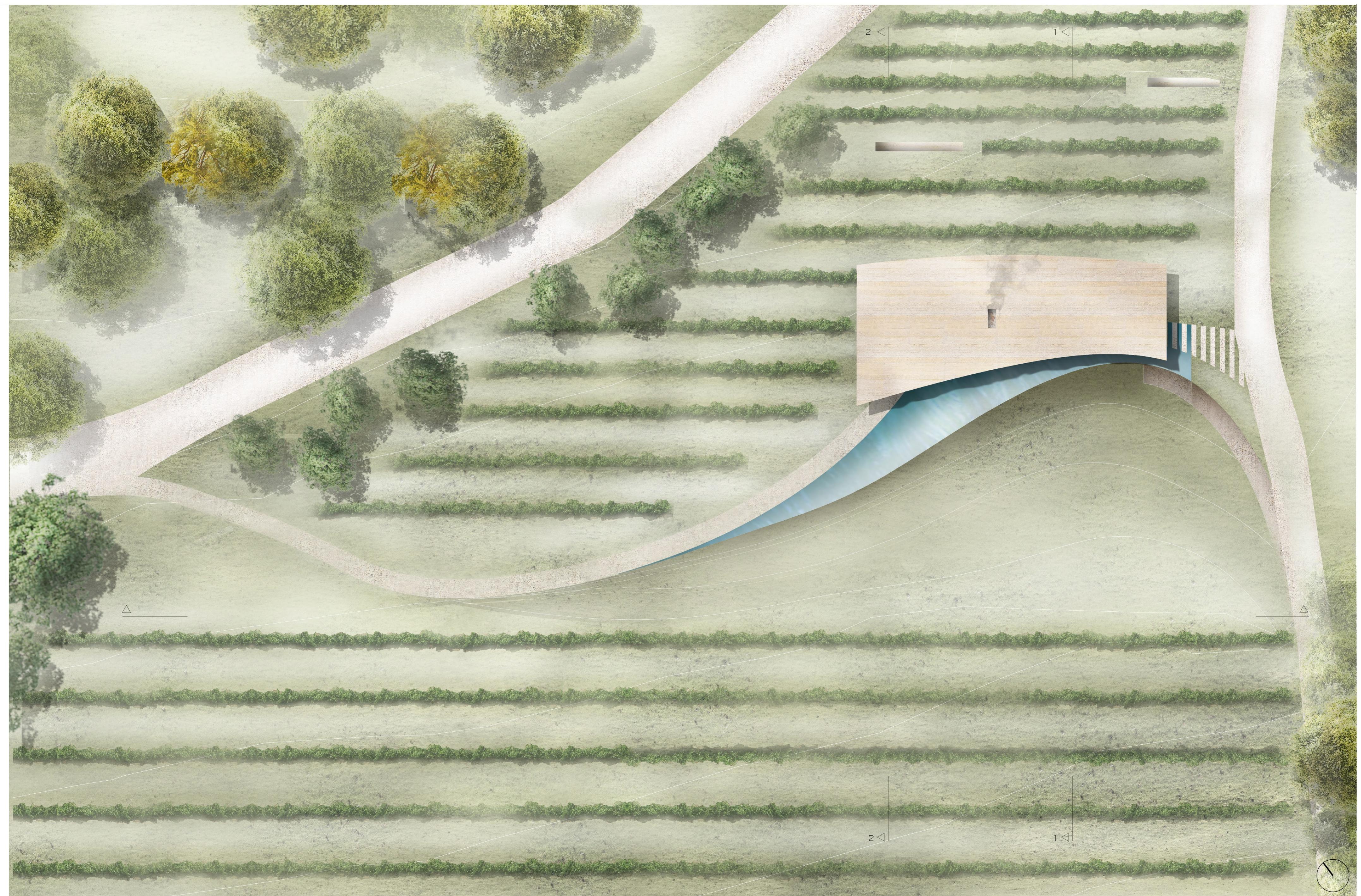
Ένας χώρος στάσης, ηρεμίας και παύσης. Ένα ημιυπαίθριο μέσα σε ένα αμπελώνα. Ένα στέγαστρο σκεπάζει ένα μοναστηριακό πάγκο, μια εστία φωτιάς και μια ημιυπαίθρια κουζίνα. Ένας τόπος μέσα στην ύπαιθρο οριοθετεί, προστατεύει και καδράρει το φυσικό. Αναπτύσσει σχέσεις με τα στοιχεία της φύσης. Το νερό, στοιχείο συνιρασμένο με τον ππαράδεισο, προσφέρει την ηρεμία.

τομή 1-1
κλ. 1:250

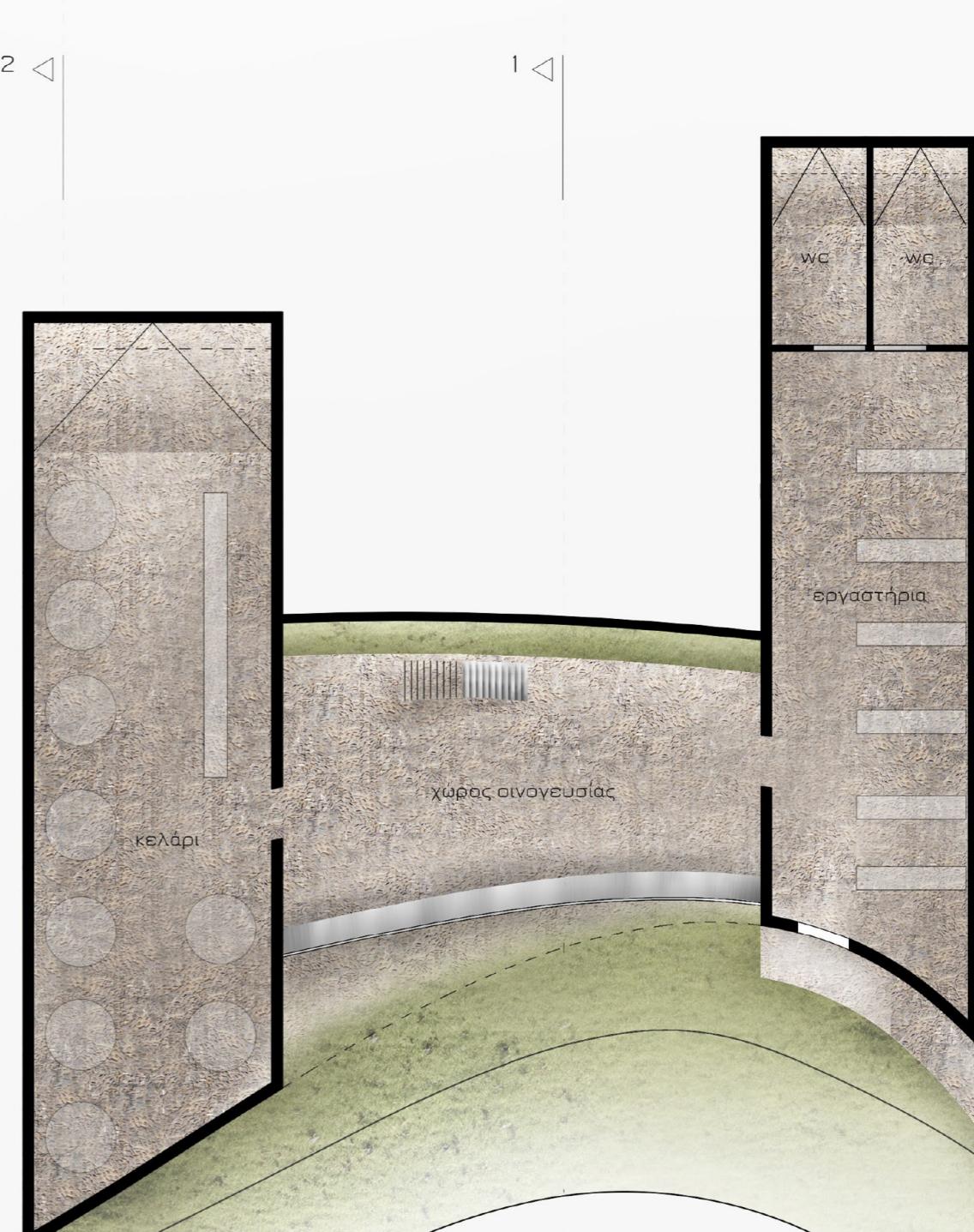
νοτιο-δυτική όψη
κλ. 1:250

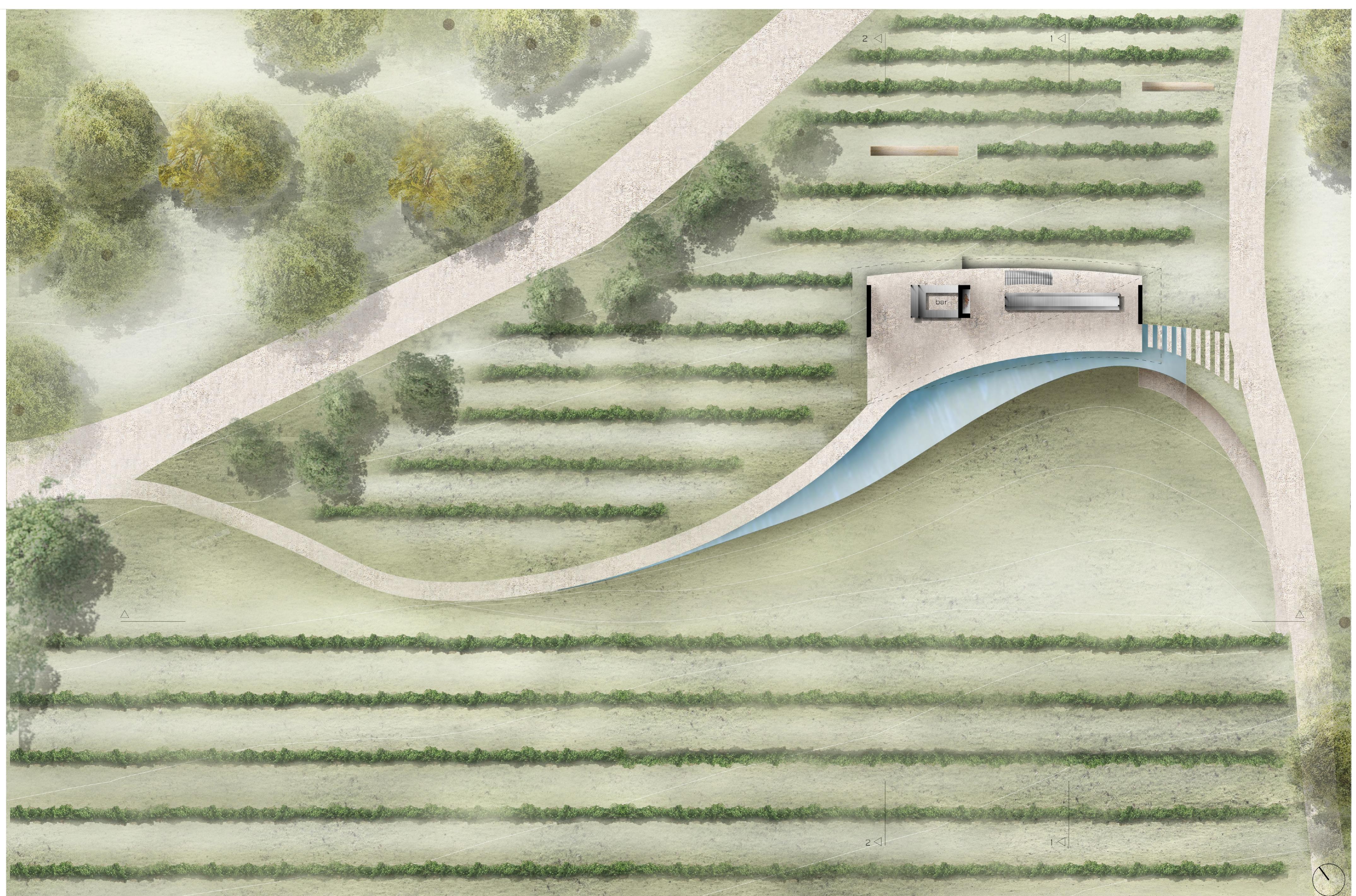
κάτοψη δώματος περιπτέρου/οινοποιείου
κλ. 1:250

Μια χειρονομία στο έδαφος μια καμπύλη, ένα ανάχωμα αποκαλύπτουν ένα μικρό υπόσκαφο οινοποιείο.
Η εκμετάλευση της γης από τους αμπελώνες βρίσκεται έναν τόπο για την παραγωγή και την έρευνα του κρασιού. Ένας κεντρικός διαμπερής χώρος φιλοξενεί ένα ανοξείδωτο πάγκο για οινογεύσα, και συνδέει το περίπτερο με το οινοποιείο μέσω μιας κλίμακας. Η παραγωγή και η αναψυχή στη φύση γίνονται ένα.

κάτοψη υπόσκαφων χώρων οινοποιείου
κλ. 1:250

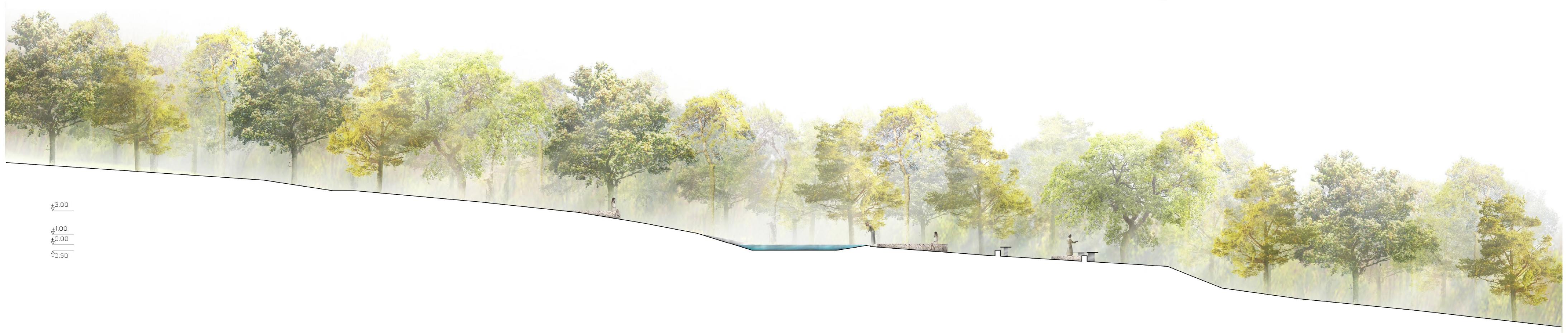
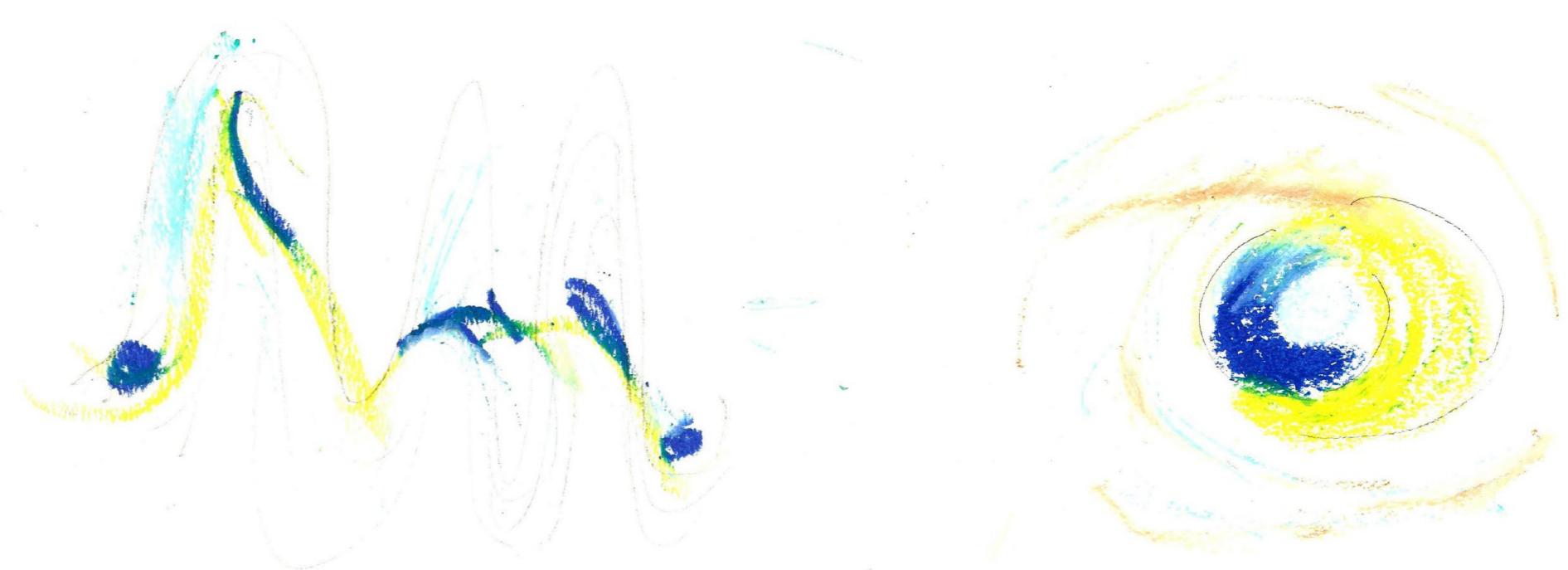
κάτοψη περιπτέρου "παύσης"
κλ. 1:250

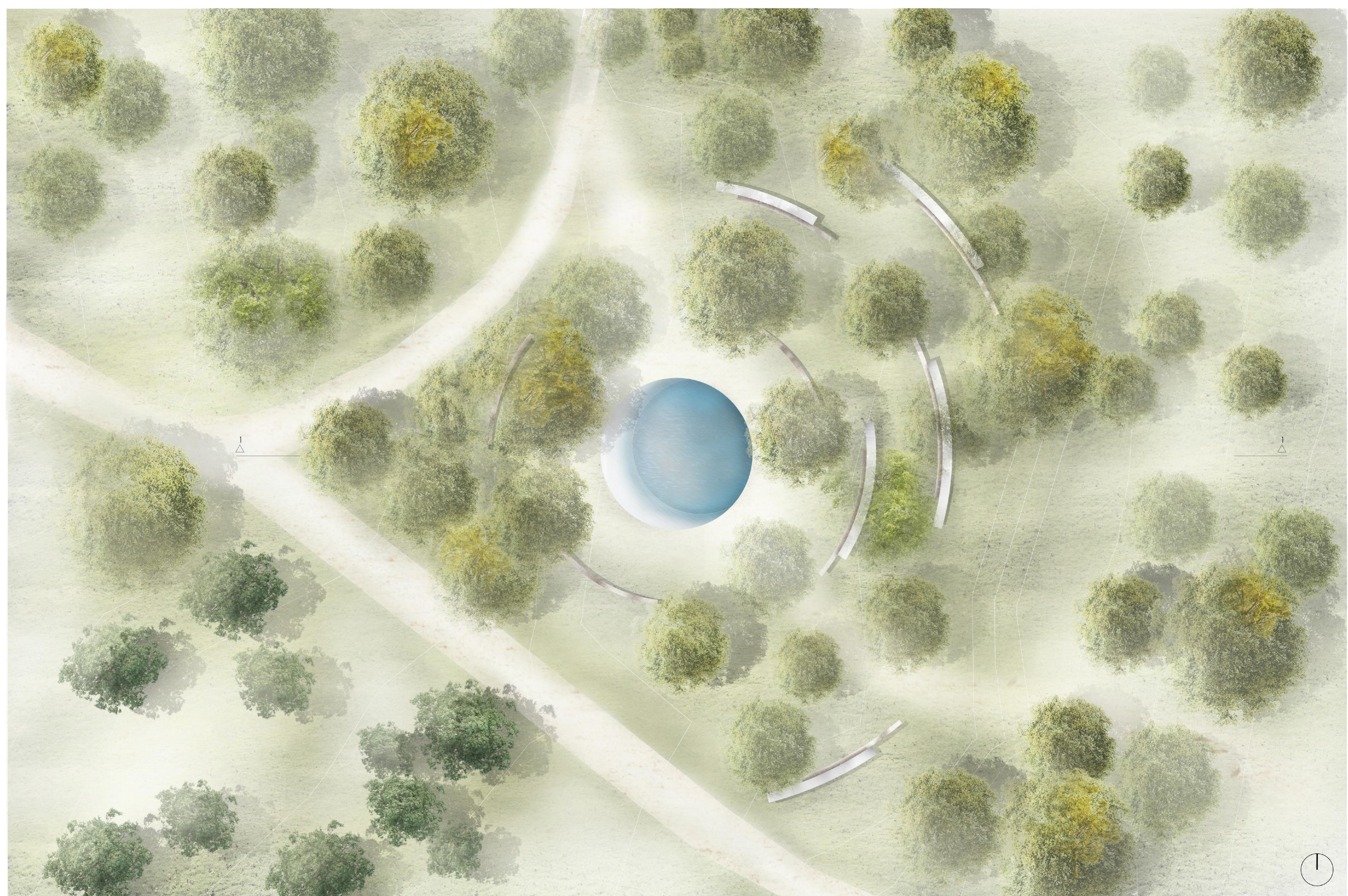
το ξέφωτο
το έδαφος το νερό, ο ουρανός

Σας τομέας_Το ξέφωτο

Ο τόπος από μόνος του δίνει την απάντηση. Ένας χώρος συγκέντρωσης, επικοινωνίας και συμβίωσης με τα στοιχεία της φύσης. Μια τεχνητή λίμνη από ανοξείδωτο μέταλλο εγκαθιστάει στο έδαφος. Το έδαφος και ο ουρανός γίνονται ένα. Περιμετρικά αυτής καθίσματα από φυσικά υλικά γεννιούνται σαν από το έδαφος και συναντούν μεταλλικούς πάγκους στις σκιές των ριζών πεύκων και πουρναριών.

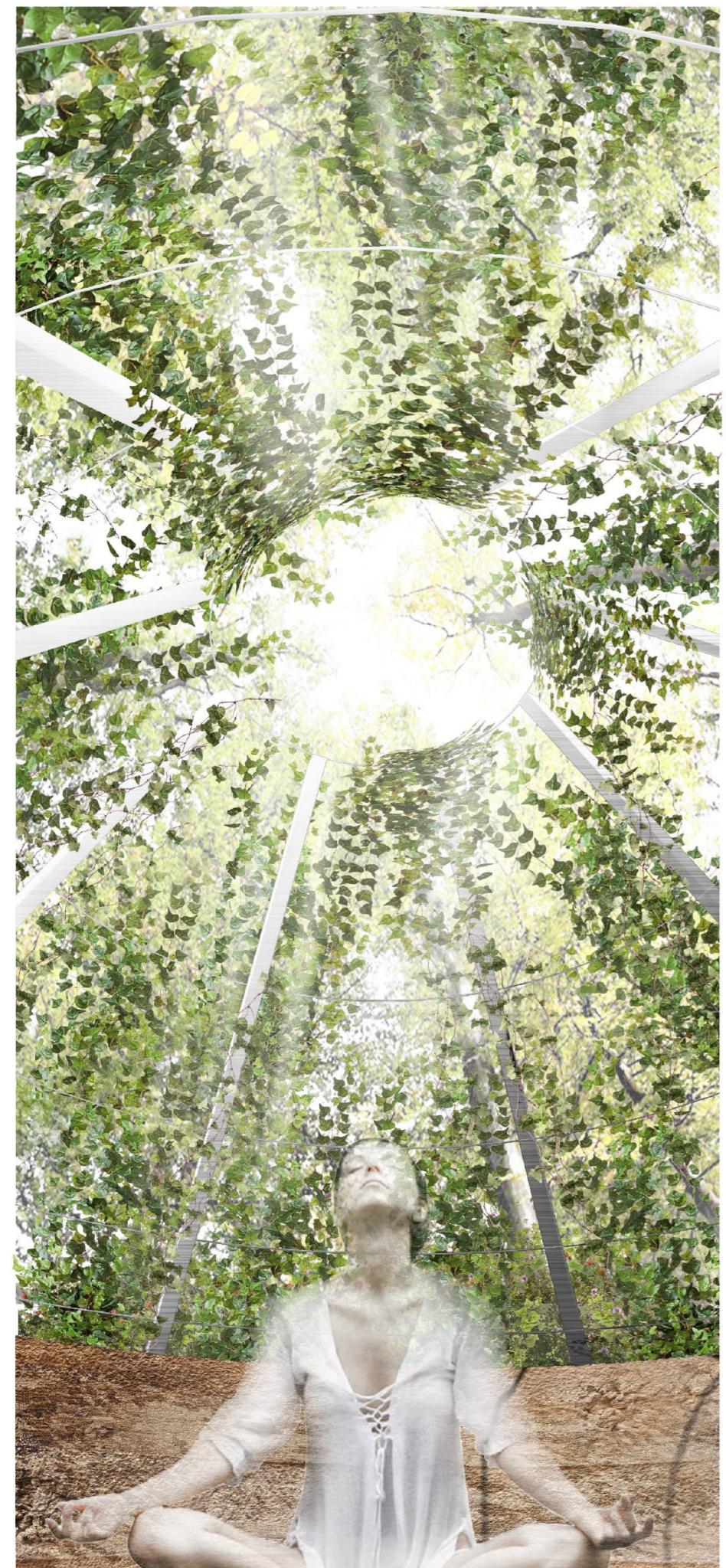
τομή 1-1
κλ. 1:250

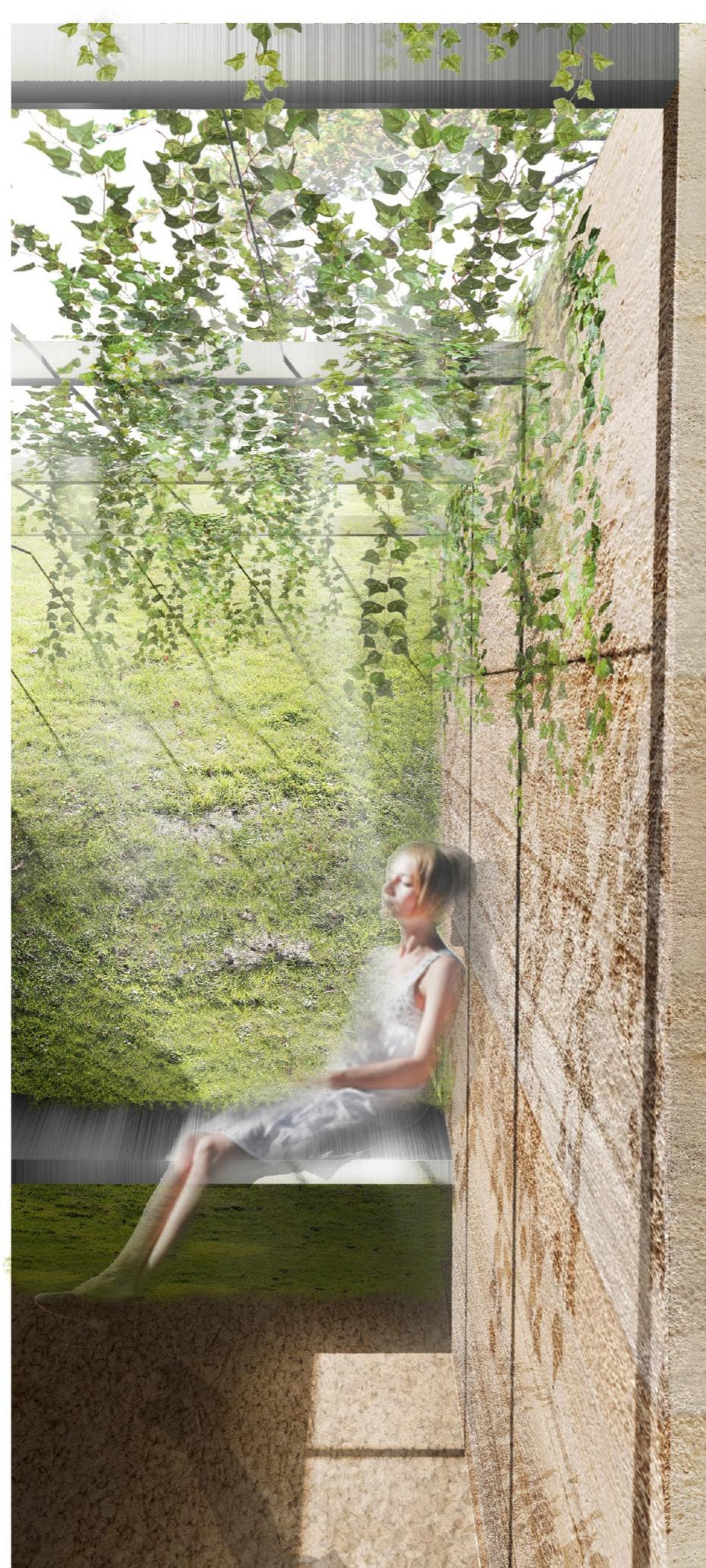
κάτοψη ξέφωτο
κλ. 1:250

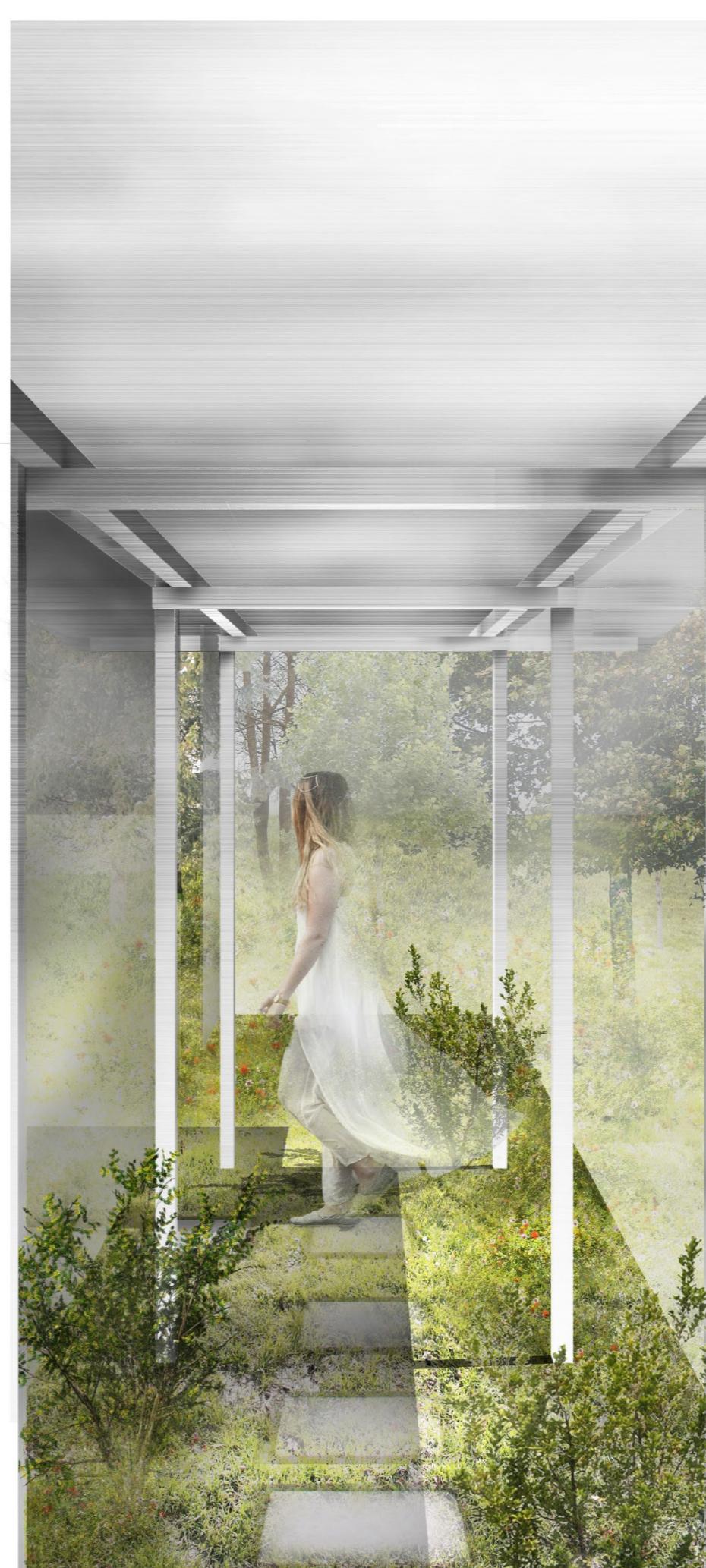
το αρχέτυπο_το ερχέγονο_το ανώνυμο_το λαϊκό

καταφύγιο 1

καταφύγιο 2

καταφύγιο 3

καταφύγιο 4

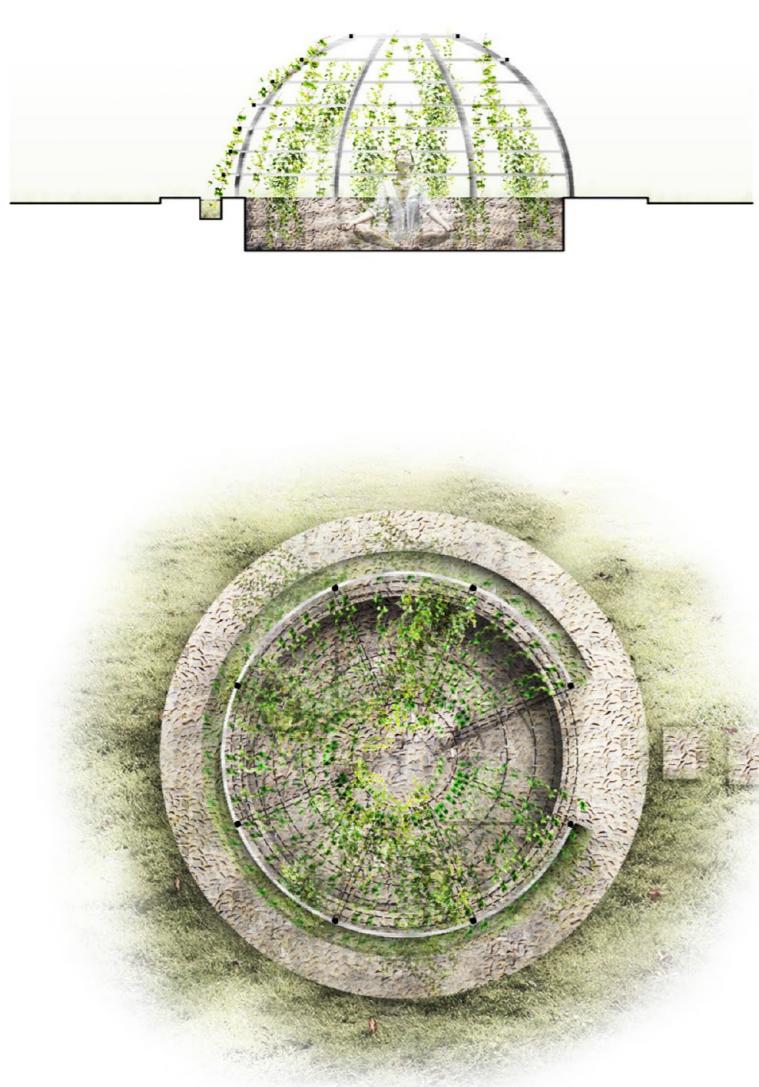
3ος τομέας

Τα καταφύγια

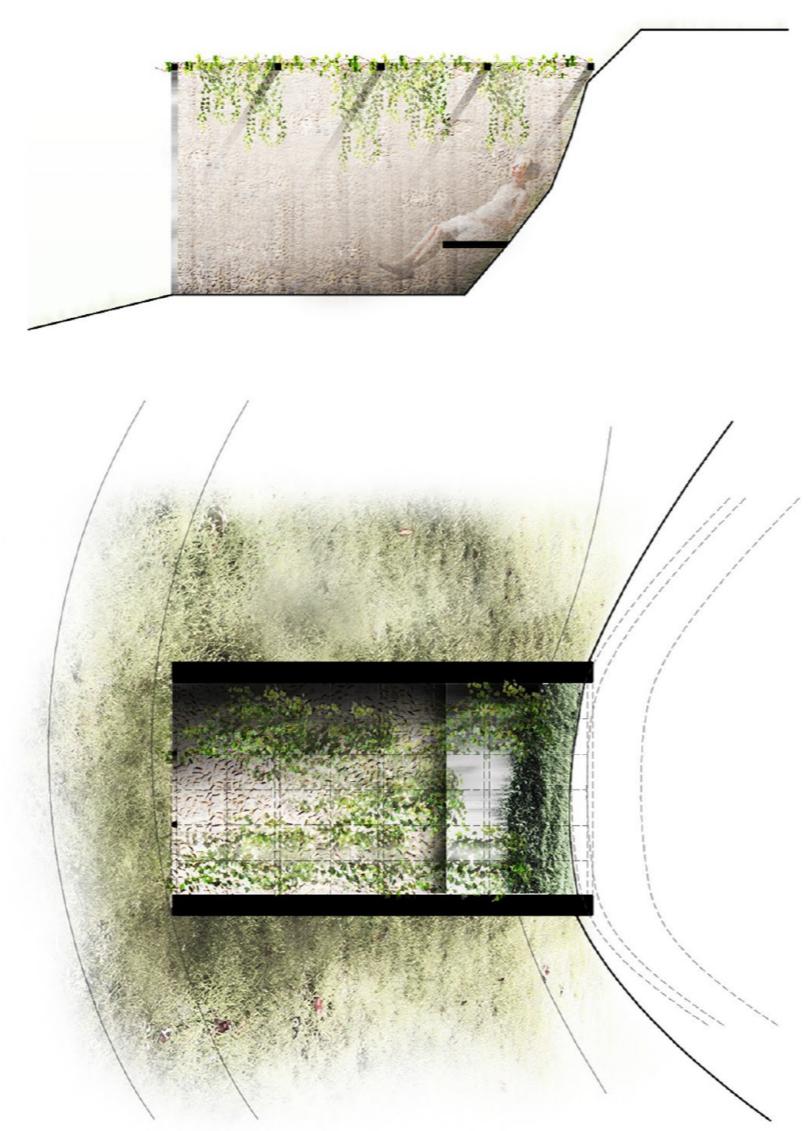
Χώροι απομόνωσης και απόλυτης συμβίωσης με τα στοιχεία της φύσης. Η γη, ο αέρας, η φωτιά εμφανίζονται είτε με την φυσική τους μορφή, είτε υπονοούνται μέσα από την χρήση υλικών. Σκυρόδεμα με μεγάλη σύσταση από αδρανή. Ανοιξίδιο μέταλλο, αποτέλεσμα της δύναμης της φωτιάς. Οι διομές αντλούν αναφορές από τα αρχέτυπα, τα αρχέγονα, τα λαϊκά. Ο σχεδιασμός μέσα από ελάχιστο [μορφές και αναλογίες] επιτρέπει στην φύση να είναι ο πρωταγωνιστής στο χώρο.

Παρεμβαίνουμε στο τοπίο, το βιώνουμε, το αισθανόμαστε αλληλεπιδρούμε με αυτό.

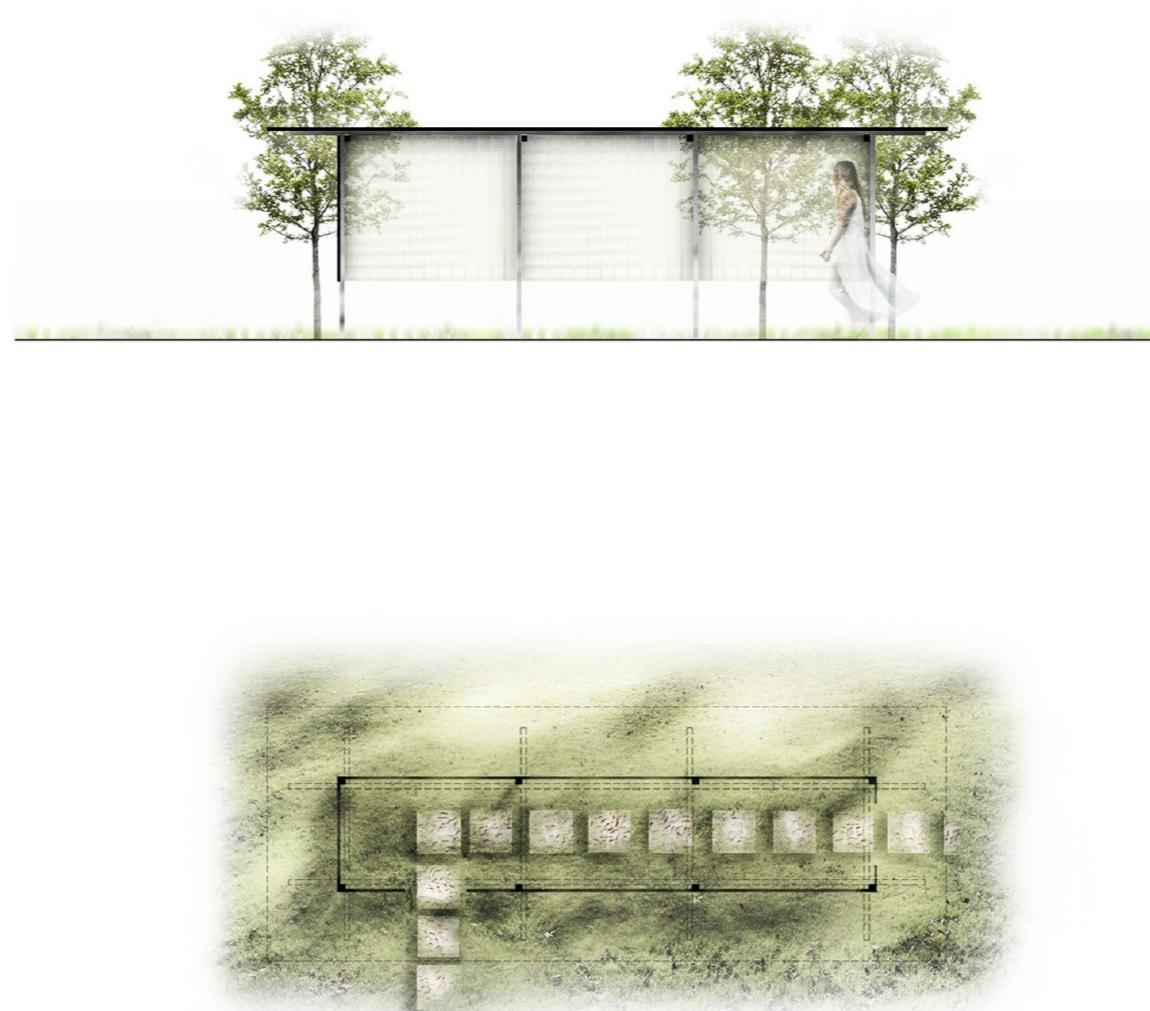
Φύσεις του παρελθόντος προσαρμοσμένες στη ζωή του παρόντος. Αυτά είναι τα νέα αστικά ψήγματα φυσικού, οι Νέες Φύσεις.

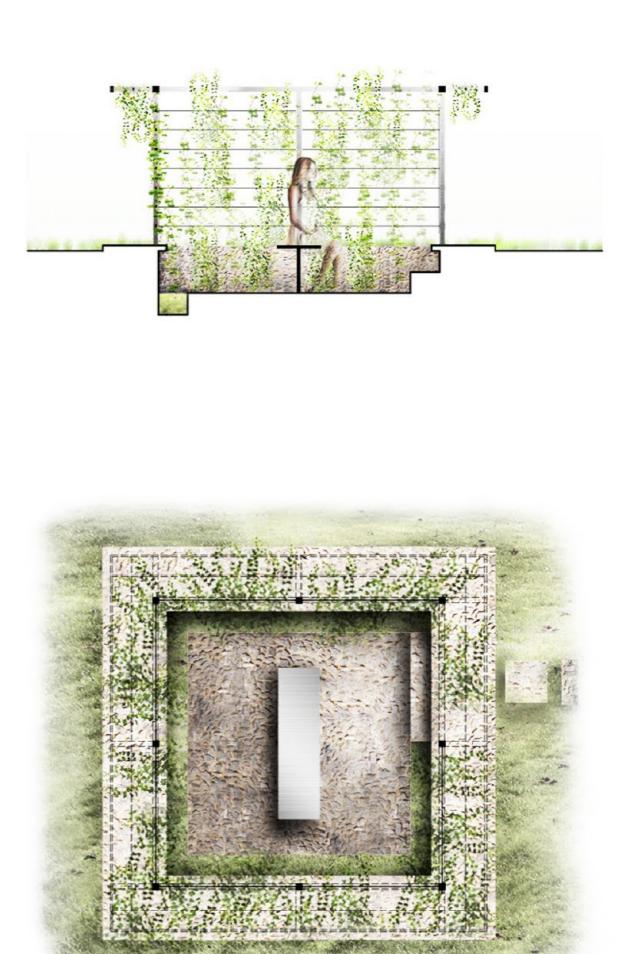
καταφύγιο 1
κλ. 1:100

καταφύγιο 2
κλ. 1:100

καταφύγιο 3
κλ. 1:100

καταφύγιο 4
κλ. 1:100